

mange Landmænd meget tilbage, idet de foraarfage, at der standsedes med mange Grundforbedringer, som vare igang, og derfor have Landmændene god Anledning til at benytte det Overflud, de maatte have, til at fuldføre de begyndte Grundforbedringer. Jeg maa fremdeles henlede Opmærksomheden paa, at der er Landbrugere, der leve under saadanne Forhold, at det vilde være uklogt at anbringe en saa stor Capital, som Drainingen vilde foraarfage paa Jorden, jeg mener Fæstene. Saalænge en Fæster ikke har noget Løfte paa Erstatning for de Grundforbedringer, han gjør, vilde det i saare mange Tilfælde være høist uklogt af ham at foretage en saa kostbar Forbedring som denne, der idetmindste vil koste 8 pCt. af Jordernes nuværende Værdi, og mange Gange 20 til 30 pCt. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at det for nye Kjøbere maaskee næsten vilde være umuligt at faae den fornødne Drivscapital, og fremdeles paa, at der er mange af de bortforpagtede Gaarde — jeg kjender selv Exempler derpaa — hvor det vilde være meget vanskeligt at tilvejebringe et Forlig mellem Eieren og Forpagteren, men naar et Laan blev tilstaaet, vilde Sagen lettes meget.

Alf hvad jeg her har sagt, fremgaaer det altsaa, at det er min Mening, at dersom Drainingen ikke fremhjælpes ved Laan fra Regjeringens Side, vil den stride meget langsomt frem, men dette betragter jeg som en stor Skade, ikke alene for Landmanden, men, da Agerdyrkingen er vort Hovederhverv og Drainingen har en saa stor Indflydelse derpaa, ogsaa for den almindelige Velstand i Danmark. — Man kan vel ogsaa indvende, at Tiden nu ikke er dertil, at den engelske Regjering i 1846 havde stærk Opfordring dertil, men at dette ikke er Tilfældet her, hvor vore Landboforhold ere anderledes, men vi vide ikke, hvorlænge disse gode Tider vedvare, vi vide ikke, naar de Tider kunne komme, da det er en Umulighed at fremhjælpe en saa kostbar Operation, og da ville vi komme til at angre, at vi have ladet den Tid gaae bort, da det havde været muligt at gjøre, hvad der i disse Tider kan være til en stor Hjælp.

Paa dette Stadium af Sagen skal jeg ikke gaae nærmere ind paa de enkelte Forholdsregler, der ere tagne i England, men jeg for-

beholder mig at gjøre det, dersom Sagen bliver nærmere forhandlet. Jeg skal heller ikke indlade mig paa at omtale, hvilke Hindringer for Drainingen der ligger i den nu bestaaende Lovgivning om Vandets Afledning, thi det er en Sag, der ikke hører ind under Finantelovens Behandling, men jeg skal indskrænke mig til at rette den Forespørgsel til den ærede Indenrigsminister, om han har paataenkt at understøtte denne Sag ved Laan.

N. Sæge: Det er nu første Gang, vi komme til at behandle den lille Deel af vor finantielle Status, som er bleven Kongeriget Danmark tildeel, idet vi have afgivet de allervigtigste af vore finantielle Forhold; jeg haaber imidlertid, at vi ville være istand til at behandle det Lidet, der er tilbage, paa en saadan Maade, at vi kunne udrette noget Godt, og jeg er overbevist om, at det Finantsudvalg, der vil blive nedsat, vil være istand til at enes med den høitærede Indenrigsminister om saadanne Foranstaltninger, som maatte være paatrængende nødvendige. Jeg skulde derfor ikke have indladt mig paa det, den høitærede Minister sagde ved Lovens Fremlæggelse, naar der ikke var blevet reist enkelte Spørgsmaal, hvoraf især et forekommer mig at være af saa paatrængende Bigtighed, at jeg ikke kan Andet end understøtte, hvad derom er blevet sagt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg sigter her til Spørgsmaalet om den nuværende Stempelpapirsforordning. — Der er meget saa Løve, der gribe saa stærkt ind i den daglige Handel og Omsætning som denne Forordning; det er vel til alle Tider mindre heldigt at beskafte den daglige Omsætning, men naar en saadan Beskafning foregaaer paa den Maade, som her er Tilfældet, bliver den af overordentlig stor Skade. Jeg skal ikke indlade mig paa de forskjellige vidtløstige Detailler af denne Forordning, men det maa dog maaskee være mig tilladt at udpege nogle, der synes at gjøre det paatrængende, at denne Lov ikke staaer en Dag længere, end høist nødvendigt. Allene den Omstændighed, at Loven nu er 27 Aar gammel, synes — da der dog er skeet saa store Forandringer i vore For-